R 5422

''நம் புத்தியுள்ள ஆராதனை''

"OUR REASONABLE SERVICE"

''அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்; இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை'' –ரோமர் 12:1.

அப்போஸ்தலர் பவுலினுடைய இந்த புத்திமதியானது, இதே நிருபத்தில் இதற்கு முன்பு உள்ள பதினோராம் அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலேயே உள்ளது. இவ்வதிகாரத்திற்கு தொடர்புடைய வார்த்தைகள், முந்தைய அதிகாரத்திலும் நினைப்பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. மாம்சீக இஸ்ரயேலருக்கும் ஆவிக்குரிய இஸ்ரயேலருக்குமான தேவனுடைய இரக்கங்களைக்குறித்து பதினோராம் அதிகாரம் பேசுகிறது. உலகத்தாருக்கு இதுபற்றி அதிகம் பேசப்படவில்லை. ஆனால் 10ம் அதிகாரத்திலோ தேவன் தமது சர்வசிருஷ்டிக்குமான அவருடைய இரக்கங்களைக்குறித்து விரிவாக பேசப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிருபத்தில் புறஜாதி ஜனங்களாயிருந்தவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர் முகவரியிட்டு பேசுகிறார். தேவனுடைய இந்த இரக்கங்களைக்குறித்து பார்க்கும்போது(அவருடைய இரட்சிப்பின் திட்டம், மற்றும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் மாம்சீக இஸ்ரயேலரால் இழக்கப்பட்ட இடங்களைப்பெற, புறஜாதிகளில் சிலருக்கு அழைப்பு) அப்.பவுல் தன்னிடத்தில் கேட்கிறவர்களுக்கு, தங்களது சரீரங்களை பரிசுத்தமான மற்றும் பிரியமான ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று புத்திமதி கூறுகிறார்.

யாருக்கு அப்போஸ்தலர் இதைக்குறித்து பேசுகிறார் என்ற கேள்வி இயல்பாகவே எழுகிறது. இந்த வார்த்தைகளை அவர் விசுவாசிகளுக்கே புத்திமதியாகப் பேசுகிறாரேயன்றி, உலகத்தாருக்கு அல்ல என்று தெளிவாகிறது. ஏற்கனவே அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களுக்காக இந்த நிருபத்தினுடைய முன்னுரையானது எழுதப்பட்டிருப்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் ரோமாபுரி சபையில் தொடர்புடைய சிலர், அர்ப்பண உடன்படிக்கை செய்திருக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. சிலர் விசுவாசிகளாயிருந்து தேவனை அறிகிற அறிவிலும், சுயதியாகத்திற்கான செல்லும் செலவை கணக்குப் பார்த்திருந்தாலும், தங்களை முழுமையாக கர்த்தருக்கு ஒப்படைக்கவில்லை. மேலும் சத்தியத்தில் முழுமையாக இல்லாத, இன்னும் சகோதரர்களாக ஆகாதவர்களாயிருந்தனர். ஆக, தங்களுடைய சரீரங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுத்தவர்களும், அவ்வாறு செய்ய நினைப்பவர்களுமான இரு வகுப்பாருக்குமே அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் சரிசமமாக பொருந்துகிறது. முற்றிலும் முறையாக கூறவேண்டுமெனில், சகோதரரே, நீங்கள் ஏற்கனவே கர்த்தருக்கென்று உங்களை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறீர்கள், உங்களுடைய அந்த உடன்படிக்கையின் ஒப்புக்கொடுத்தலை முற்றிலும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் உங்களுடைய சரீரங்கள் பரிசுத்தமும் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாயுமிருக்கிறது.

பரமபிதாவானவர் ஒருபோதும் யாரையும் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய ஜீவபலிகளை ஏற்றுக்கொள்ள தாம் முன்வருவதாகவும், அதற்கு இப்போதே இரட்சண்ய நாள் எனவும் கூறுகிறார். அவரோடுகூட ஐக்கியப்பட வேண்டுமெனில், தன்னைத்தான் வெறுத்தலும், தியாகபலியுமே நிபந்தனைகளாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் உடன்படிக்கை அல்லது அர்ப்பணிக்கவேண்டுமென்று யாரொருவரையும் எங்கும் எப்போதும் அவர் வற்புறுத்துவதில்லை. அவ்வாறுசெய்தால், பலியின் விஷயத்திலிருந்து கடமைக்கு செய்வதாக மாறிவிடும். தியாகபலி என்பதன் கருத்தானது தேவைப்படும் பொருளுக்கு எதிர்மாறானது.

சீஷத்துவத்தின் நிபந்தனைகள்

தேவனுடைய ராஜரீக குடும்பத்தில் பிரதானமானவர்களாகிய நம்முடைய கர்த்தரும் அப்போஸ்தலர்களுமே நாம் எதைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்கான சிறந்த மாதிரிகைகளாக இருக்கின்றனர். நம்முடைய நாட்களில் நாம் காண்கிறதுபோல, நம் கர்த்தர் யாரொருவரையும் தம்முடைய ஊழியத்திற்கு கண்ணிவைத்து பிடிக்க விரும்பவில்லை. அதற்கு மாறாக, அவர் மேலான மற்றும் நேர்மையான வழிமுறைகளை மேற்கொண்டார். ''வருத்தப்பட்டு பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்''. இது ஒரு காரியத்தை ஆராய்ந்து நிதானிப்பதற்கான ஒரு வேண்டுகோள். பாவ வியாதி உனக்கு இருக்கிறது என கண்டாயானால், என்னிடத்தில் வரலாம். நீ பிதாவினிடத்தில் வருவதற்காக நான் சித்தமும், உதவிசெய்யும் வழிமுறையையும் உடையவனாயிருக்கிறேன்.

ஜெப ஆலயத்தில் ஒரு வாலிப பிரபுவினிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, நம்முடைய ஆண்டவர் சீஷத்துவத்திற்கான நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தினார். இதைப்பற்றி அதிகம் கண்டுகொள்ளாதே; மேலும் இதை ஒரு முக்கியமான காரியமாக்காதே என அவர் பேசவில்லை.

மாறாக, அர்ப்பணிப்பின் நிபந்தனைகள் எவை என விவரித்தார். தனக்குண்டான எல்லாவற்றையும் யாரொருவர் முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுக்கவில்லையோ அவர் என்னுடைய சீஷராயிருக்க இயலாது. அவனுடைய முழு ஒழுக்கமுள்ள வாழ்க்கையிலும் முரண்பாடு உள்ளதை, இந்த ஐசுவரியமுள்ள வாலிபரிடத்தில் கர்த்தர் காண்பித்தார். அவன் பெற்றிருந்த செல்வத்தை கர்த்தருடைய மகிமைக்காக பயன்படுத்தவேண்டும். அவன் சுயநலமில்லாதவனாக இல்லாதபட்சத்தில், கிறிஸ்துவின் சீஷராக முடியாது.

நான் என்னுடைய குழந்தைகளுக்கு தேவையானவற்றை ஏற்பாடுசெய்யவேண்டும் என அந்த வாலிபர் கூறியிருக்கக்கூடும். ஆனால் உனக்குண்டானவற்றையெல்லாம் தேவனுக்கு கொடுத்துவிடு என கர்த்தர் அவனுக்குக் கூறினார். ஒரு பெற்றோர் தம்முடைய குழந்தைகளை அர்ப்பணிக்கமுடியும். ஆனால் கர்த்தரோ ஒருவன் செய்ய இயலாதவற்றை செய்யவேண்டும் என கூறமாட்டார். அதற்கு மாறாக, ஒருவன் அவருடைய சீஷனாக வேண்டுமானால், தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வரவேண்டும் என்கிறார் – மாற்கு 10:21.

மீண்டும் நம் கர்த்தர் கூறும்போது, ''கலப்பையின்மேல் தன்கையை வைத்துப் பின்னிட்டுப் பார்க்கிற எவனும் தேவனுடைய இராஜ்யத்துக்குத் தகுதியுள்ளவன் அல்ல'' என்கிறார்–லூக் 9:62. நம்முடைய எல்லாத் திறமைகளையும் பயன்படுத்த, நம் சிந்தையைத் தயார்ப்படுத்தவேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் ஒருபக்கம் ஒதுங்கி நின்றுவிடலாம். கர்த்தருடைய முறைமையே நம்முடைய வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும். யாரொருவரையாவது கண்ணி வைத்துப் பிடிக்கவோ அல்லது மூளைச்சலவை செய்யவோ முயற்சிக்கக்கூடாது. ஒருவன் கிறிஸ்தவனாக மாறுவதனால், உலகப்பொருட்களை ஆதாயமாக்க முடியும் என முறையிடக்கூடாது. கிறிஸ்துவினிடத்தில் ஒருவன் வரவேண்டுமானால் சிலுவையின் வழியைத்தவிர வேறு வழியில்லை என ஜனங்களுக்கு தெரியப்படுத்தவேண்டும். வேறு யாதொரு வழியிலும் அவரை அடையமுடியாது. இதுவே கர்த்தருடைய வழியேயன்றி வேறு எந்த வழியுமில்லை. அவர் சிலுவை சுமந்தபடியே நாமும் சுமக்கவேண்டும். ஜனங்களை குறிவைத்து பிடிப்பதற்கு பதிலாக, அவர்களுக்கு தெளிவான சத்தத்தை செய்தியாக ஜனங்கள் முன்பாக வைப்பதன்மூலம் அவர்களுக்கு அதிக நன்மையை செய்திருக்கிறோம் என நம்புகிறோம். நிச்சயமற்ற எக்காள சத்தத்தின்மூலம் அவர்களை கண்ணியில் சிக்கவைக்க நாம் முயலக்கூடாது. இருந்தபோதிலும், அவர்கள் முன்பாக சோதனைகளையும் சிலுவைகளையும் வைத்தபோதிலும், அதன்பின் வரும் மகிமையையும் அவர்களுக்கு முன்பாக வைக்கிறோம்.

அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பொருந்தும் ஆதாரவசனம்

ஏற்கனவே அர்ப்பணிப்பு செய்தவர்களுக்கான சிந்தனை என்னவெனில், இயேசுவை பின்பற்றுவதற்காக தேவனோடுகூட ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்திருக்கிறாய் என்பதேயாகும். உன்னுடைய சொந்த மாம்சீக சித்தத்தை விட்டுவிட்டாய், இதில் உன்னுடைய அழிவுக்குரிய சரீரமும் சேருகிறது என்பதை நினைவில் கொள்ளவும். அனுதினமும் மரிக்கும் ஒரு தொடர்ச்சியான வேலையாக உன்னுடைய சரீரத்தை ஒப்புக்கொடுக்கிறாய். இந்த பலியினாலான உடன்படிக்கையை உன் மனதின்முன் நிறுத்துவாயாக. ஏனெனில் அது இன்னும் நிறைவடையவில்லை. வெறுமனே உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவேன் என்கிற வாக்குறுதி மட்டும் அதை நிறைவேற்றுதலாகாது.

பிதாவானவர் நம்மை பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பித்து, கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டியாக வருபவர்களுக்கே உரிய மாபெரும் சிலாக்கியங்களை நமக்குத் தருகிறார். பின்பு அனுதினமும் நம்முடைய வாழ்க்கையை அவருடைய ஊழியத்திற்காக ஒப்புக்கொடுத்து முன்னேறுவது நம்முடையதாயிருக்கிறது. அனுதினமும் உங்களுடைய வாழ்க்கையை ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென அப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்த்து அப்போஸ்தலர் கூறுவது எவ்வளவு பொருத்தமானதாயிருக்கிறது! உங்களுடைய அழிவுக்குரிய சரீரங்களை கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்காக பலியாக்கவேண்டுமென்பதை நினைவில் வைக்கவேண்டும். மனிதர்களாகிய பழைய சிருஷ்டிகளையே பலியாக்கவேண்டுமே தவிர, புதுசிருஷ்டிகளையல்ல. பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதாக கருதப்படுகிற உங்களுடைய சரீரத்தையே ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதாகும், இது தொடர்ச்சியாக பலியிடப்படவேண்டும். அதை பாதுகாக்கவேண்டியோ, அல்லது உங்களுடைய நித்திய பொக்கிஷமாக ஆக்கிக்கொள்ளவோ அது தரப்படவில்லை. பதிலாக, உங்களுடைய சரீரத்தை பலியாக்கும் உடன்படிக்கையும் சிலாக்கியமுமாகும் ஆகவே அதை செய்யும்படி நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஆதார வசனம் தற்காலிகமான நீதிமானாக்கப்பட்டோர்க்குப் பொருந்தும்

நீதிமானாக்கப்பட்டிருந்தும் ஜீவ ஆற்றலில்லாது இருப்பவர்களுக்கு, இந்த ஆதாரவசனம் அர்த்தப்படுத்துவது என்னவெனில், நீங்கள் சபைகளில் நடக்கும் கூடுகைகளில்

கலந்துகொள்ளுவதின்மூலம், அந்த விருப்பமானது வெளிப்படுகிறது. சபையில் இருக்கக்கூடிய பரிசுத்தவான்களோடு ஐக்கியப்படுவது நீங்கள் பரிசுத்தமான விஷயங்களை நேசிப்பதை உண்மையாகவே வெளிப்படுத்துகிறது. அதாவது, தேவனுடைய சித்தத்தை அறிய நீங்கள் விரும்புவதை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆகவே உங்களை தேவனுக்கென்று முழுமையாக தத்தம் செய்யவேண்டுமென்று உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். உங்களுடைய சரீரங்களை ஜீவபலிகளாக கருத்திற்கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். ஆனால் உங்களை நீங்களே மாய்த்துக்கொண்டு, உங்களது சரீரத்தை அழிப்பது அல்ல, அனுதினமும் உங்களுடைய சக்தியையும் ஜீவனையும் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்காக பயன்படுத்தப்படும் இச்சரீரம், ஒரு ஜீவனுள்ள பலியாக உள்ளது என அச்சரீரத்தை மேன்மையானதாக கருதவேண்டும்.

“உங்கள் சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும்” என்ற புத்திமதியானது, உடன்படிக்கை செய்தவர்களுக்கும், கர்த்தரை இன்னும் அறிய பின்தொடர்கிறவர்களுக்கும் பொருந்துகிறதாயிருக்கிறது. அவ்வசனத்தின் அடுத்த வாக்கியம், பரிசுத்தமும் தேவனுக்கு பிரியமானதாயிருக்கும்படியான கருத்து சரிவர இசைவோடு புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும். இந்தக் கூற்றானது ஏற்கனவே உடன்படிக்கை செய்தவர்களுக்கும் தொடர்புள்ளதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதேயானால், பின்பு அப்போஸ்தலர் கூறுவதுபோல், உங்களுடைய நீதிமானாக்கப்படுதலை வீரியமாக்கினதால், கர்த்தர் உங்களுக்கு அதை பரிசுத்தமானதாக்கித் தருகிறார். மேலும் கர்த்தர் உங்களை பரிசுத்தமானவர்களாக எண்ணுவதால், துவங்கப்பட்ட நற்கிரியைகள் முழுமையடையும்பொருட்டு, அவைகளை தொடர்ச்சியாக செய்யவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பலியானது தேவனால் பரிசுத்தமும் பிரியமானதாக கருதப்படுவதால், அதினுடைய பலன்களானது மாட்சியும் மகிமையுமானதாயிருக்கும்.

இதே புத்திமதியை, தன்னுடைய அர்ப்பணிப்பை முழுமையாக நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறவருடைய நிலைப்பாட்டில் இருந்து நோக்குவோமேயானால், இவ்வாறாக அதன் அர்த்தம் புரிந்துகொள்ளப்படும்; அர்ப்பணிப்பு என்கிற படியை நீங்கள் எடுப்பீரானால், கிறிஸ்துவின் புண்ணிய கிரயம் உங்கள்மேல் செலுத்தப்படும் என நினைவில் கொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்த ஏற்பாட்டின்படி தேவன் உங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

மரணபரியந்தம் செய்யப்படும் அர்ப்பணிப்பே மகா புத்திசாலித்தனமானது

தேவனுடைய இரக்கங்களையும் ஆசீர்வாதங்களையும் கண்டு உணர்ந்துகொள்ளும் ஒவ்வொருவரும், அவருக்காக ஊழியம் செய்யும் அருமையான சிலாக்கியத்திற்காக, உலகக்காரியங்களை பலியாக்குவது ஒரு “புத்தியுள்ள ஆராதனை”யாக காண்பர். இயேசுவானவர் பரலோக மகிமையைவிட்டு ஒரு மனிதனாக வந்து, தம்மைத்தாமே மரணபரியந்தம் தியாகபலியாக்கியது அவருக்கு ஒரு புத்தியுள்ள ஆராதனையாயிற்று. எனவே நம்முடையதும் கண்டிப்பாக மிக புத்தியுள்ள ஆராதனையாகும். நாம் பரிபூரணமில்லாதவர்களாயிருப்பதால், நம்மிடத்தில் தருவதற்கு மிகக் குறைவானவைகளே உள்ளது; பரலோகப்பிதாவை நாம் உயர்வாக மதிப்பதை வெளிப்படுத்துவதற்கு,நமக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்குமானால், அவ்வாய்ப்பை பயன்படுத்துவதற்காக தீவிரிக்க வேண்டும்.

பிதாவானவர் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் புத்தியுள்ள ஆராதனையைத்தவிர வேறொன்றையும் ஆலோசனையாக தந்திருப்பார் என நாம் எண்ணிக்கொள்ள முடியாது. எதிர்கால வாழ்க்கைக்கான எந்த ஒரு வெகுமதியுமின்றி மனுக்குலத்திற்காக தம்முடைய ஜீவனைத் தர இயேசுவினிடத்தில் கேட்கப்பட்டிருக்குமானால், அது மிகவும் பகுத்தறிவுக்கொவ்வாத காரியமாக இருந்திருக்கும். அவருடைய கீழ்ப்படிதலுக்கு ஈடாக பிதாவானவர் நம்முடைய மீட்பருக்கு முன்பாக மகா சந்தோஷத்தை வைத்திருந்ததைப் போலவே நமக்கும் வைத்திருக்கிறார். தற்காலத்தில் நமக்காக எந்தவிதமான வெகுமதியும் பெறாமல், நம்மை பலிசெலுத்தும்படி கர்த்தர் நம்மை அழைப்பதில்லை. இவைகளைச் செய்தால் நம்மை தம்முடைய குமாரனோடுகூட உடன் பங்காளிகளாக்குவேன் எனவும் இராஜ்யத்தின் அவருடைய எல்லா சந்தோஷங்களிலும் பங்குடையவர்களாக்குவேன் என்றும் நம்மிடம் கூறுகிறார்.

அர்ப்பணிப்பு செய்தல் அல்லது உடன்படிக்கை

சகோதரரே என்கிற வார்த்தையானது, இருவேறு நிலைப்பாட்டிலிருந்து நோக்கப்படவேண்டும். முதலாவதாக, நீதிமானாக்கப்படுவதற்கான மனநிலையை உடையவர்களாக, வருங்கால வாழ்வுக்குரிய நீதிமானாகுதலின் நிலையில் உள்ளோர்க்கு அதை பொருத்தலாம். மேலும் தேவனை நோக்கி இவர்கள் எடுக்கும் ஒவ்வொரு படியிலும் அவர்களுடைய நீதிமானாக்கப்படுதலானது வளர்வதாயிருக்கிறது. இன்னொரு வகையில் கூறுவோமேயானால், முழு அளவில் சகோதரர்களாக ஆனவர்களையே இது குறிக்கின்றது. எவ்வாறெனில் அர்ப்பணிப்பு என்கிற நிலையை எடுத்ததுடன், அவர்களது அந்த அர்ப்பணிப்பானது கர்த்தராகிய இயேசு மூலமாக தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக இருக்கிறவர்களைக் குறிக்கிறது. இவர்களிடத்தில் அனுதின தொடர்ச்சியான ஒப்புக்கொடுத்தல் என்பது இருக்கும். ஒவ்வொரு நாளும்

காலையில் கர்த்தருக்கு முன்பாக நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதுடன், நாள்முழுவதும் அவருடைய ஆசீர்வாதத்தை கேட்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். அந்த ஒப்புக்கொடுத்தலானது நாளுக்கு நாள் நேரத்துக்கு நேரமாக இருக்கிறது. இந்த வழியில் சுயசித்தத்தை நிலையாக சரணாகதியடைய செய்வதாயிருக்கிறது. இந்த வகையில் கர்த்தருக்கு முன்பாக அனுதினமும் அசைவாட்டும் பலியை நாம் காணிக்கையாக்குகிறோம். இவ்வாறே நம் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்திலும் இருந்தது. ஆரம்பத்தில் மாத்திரம் அவர் முழு அர்ப்பணிப்பு செய்யாமல், கல்வாரியில் தம்முடைய பலியானது முடியும்வரை நாளுக்குநாள் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்தார்.

ஒருவர் தன்னுடைய நேரத்தையும் தாலந்துகளையும் அர்ப்பணிப்பு செய்துவிட்டு, பின்பு தம்முடைய பலிகளைசெய்யாமல் நிறுத்திக்கொள்வாரானால், பிதாவானவர், எதற்காக அவரை ஓட அழைத்தாரோ, அந்த மகா பெரிதான பரிசை அவர் ஆதாயமாக்கமாட்டார் என உறுதியாக கூறலாம். திரளான கூட்டத்தின் வகுப்பாரோ, தங்களுடைய சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுத்தபின்பு, தங்களுடைய நேரம், செல்வாக்கு, பணம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கென்று ஒப்புக்கொடுக்காமல், வாய்ப்புக்களை நிராகரிக்கிறவர்களா–யிருக்கின்றனர். இந்த நிராகரிப்பானது சிங்காசனத்தில் அவர்களுக்குரிய இடத்தை இழக்க வைப்பதுடன், மணவாட்டி வகுப்பாரில் பங்குபெறும் சிலாக்கியத்தையும் இழக்க வைக்கும். ஆனால் மணவாட்டி வகுப்பாரோ, ஆரம்பத்தில் தங்களுடைய சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாக மாத்திரமல்ல, மரணபரியந்தம் தொடர்ச்சியாகவும் உண்மையாகவும் ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாக இருப்பர்.

தேவனுடைய இரக்கங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படல்

நாம் ஏன் நம்மை ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறாரெனில், தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டே அவ்வாறு கூறுகிறார். ‘‘உங்களுடைய சரீரங்களை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு வேண்டிக்கொள்கிறேன்’’. தேவனுடைய இரக்கங்களானது ஒரு குறிப்பிடத்தக்கஅளவு எல்லார்மேலும் உள்ளது. நல்லார்மேலும் பொல்லார்மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, தம்முடைய மழையைப் பொழிகிறார். அநேக நூற்றாண்டுகளாக தேவனுடைய விசேஷமான இரக்கங்களானது யூதர்களுக்கு மட்டுமே அருளப்பட்டது. ஆனால் தேவனுடைய தயவானது தற்போது புறஜாதிகளுக்கும் யூதர்களுக்குமான தெய்வீக திட்டத்தின் ஏற்பாடாக உள்ளது. தேவன் கிறிஸ்துவின் மூலமாக தடையாக நின்ற தடைச்சுவரைத் தகர்த்து, எல்லா மனிதரும் மீண்டும் தம்மோடு இசைவாகும் வாய்ப்பளித்து, தாமே அவர்களுடைய பிதாவாகவும், ஜீவனளிப்பவராகவும் கிறிஸ்துவின்மூலம் ஆசீர்வாதங்களை பகிர்ந்துகொள்ளவுமான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

காண்கிறதினாலும் கேட்கிறதினாலும் எத்தனைபேருடைய மனக்கண்கள் திறக்கப்படுகிறதோ, அவர்கள் கர்த்தருக்காக தங்களை முற்றிலும் தத்தம்செய்து ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டியதன் காரணத்தை சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி இது மிகவும் புத்தியுள்ள ஆராதனையாகும். மேலும் இதோடுகூட தேவன் இணைத்திருக்கிற வெகுமதியானது வாக்குக்கெட்டாததும், விலையேறப்பெற்றதுமாகும். தேவனுடைய ஆச்சரியமான புண்ணியங்களை ஏற்றுக்கொண்டபின்பு, அதோடுகூட இணைக்கப்பட்டிருக்கிற நிபந்தனையின்படி வாழாமல், நிராகரித்தல் என்பது மிகவும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகும். உண்மையாகவே நாம் தேவன்பேரிலும், அவருடைய மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்கள் பேரிலும் நம்பிக்கையும், முறையான விசுவாசமும் உள்ளவர்களாயிருப்பின், அதிலுள்ள எதிர்பார்ப்புக்களை மகிழ்ச்சியோடும் உண்மையோடும் சந்திக்கிறவர்களாவோம்.

ஒரு பெண்மணி சமீபத்தில் எங்களிடம் கூறியதாவது ; ‘‘நாங்கள் எங்களுடைய சபையில் செய்வதைவிட தேவ பக்தியுள்ள வாழ்க்கையைப்பற்றி நீங்கள் வலியுறுத்துகிறீர்கள். கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்போது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள் என நீங்கள் விசுவாசத்தைக் குறித்து விசேஷமாக வலியுறுத்துகிறீர்கள்’’ என்றார். ஆம், நம்பிக்கை என்கிற வார்த்தையானது, எல்லாக் காரியத்திலேயும் மிகவும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என நாம் பதிலுரைக்கிறோம். ஒருவேளை நாங்கள் உங்களிடம், ‘‘ இன்று நீங்கள் வீட்டிற்கு திரும்பும்வழியில், ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணுடைய வீட்டிற்கு சென்றால், அங்கே ஏறுபடிகளுக்கு கீழேயுள்ள குறிப்பிட்ட மூலையில், விலையுயர்ந்த பொக்கிஷமுள்ள ஒரு சிறு பையை நீங்கள் காண்பீர்கள், அது உங்களுக்குரியதாக இருக்கிறது. எங்களுடைய வார்த்தைகளை நீங்கள் நம்பினால் நீங்கள் அங்குசென்று அந்த பையை பெற்றுக்கொள்ளலாம்’’. அப்போது, உங்களை நான் நம்புகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, முற்றிலும் வேறு வழியில் நீங்கள் சென்றுவிட்டால், நீங்கள் எங்களை நம்பவில்லை என எங்களால் உறுதியாக கூறமுடியும். உங்களுடைய செயல் அதை நிரூபிக்கிறது.

தற்போது ‘‘அழியாததும் கறைதிரையற்றதும் வாடாததுமான சுதந்திரத்தில்’’ இயேசுக்கிறிஸ்துவோடுகூட உடன்பங்காளிகளாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பை தேவன் நமக்கு அளித்திருக்கிறார். இந்த உண்மையை நாம்

நம்பினோமாகில், அதற்கே உரிய நிபந்தனைகள் எவை என தேடுவோம். உண்மையாகவே அதை நம்புகிற யாவரும் அந்த மாபெரும் வெகுமதியோடு ஒப்பிடும்போது, அந்த நிபந்தனைகளானது மிகவும் எளிமையானவை என காண்பர். ஆனால் அந்த மாபெரும் பரிசை வெல்ல அவர் மிகுந்த பிரயாசம் எடுக்கத் தவறினால், அந்த செய்தியை அவர் நம்பவில்லை என காண்பிக்கிறது. ஏனெனில் அவர் அந்த சிலாக்கியத்தை உணர்ந்து நம்பினால், பாரமான யாவற்றையும் நம்மை நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, கிரீடத்தைப் பெறவேண்டி, கடைசிவரை பொறுமையோடு கண்டிப்பாக ஓடுவர் – எபி 12:1,2.

நம்முடைய காணிக்கையின் முழுமை

எனவே இது ஒரு புத்தியுள்ள ஆராதனையாகும். அப்போஸ்தலர் அதற்குரிய நிபந்தனைகளை கூறுகிறார். இந்த மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தை பெற விரும்புவோர் தங்களை பரிசுத்தமும் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். இது நம்முடைய சரீரங்களை நாமே ஒப்புக்கொடுப்பதாகும். புதுசிருஷ்டியானது ஒப்புக்கொடுத்தலை செய்வதில்லை. சரீரமானது ஒப்புக்கொடுக்கப்படும் நேரத்தில், அங்கே புதுசிருஷ்டியே இருப்பதில்லை. நம்முடைய சுபாவ சிந்தையானது அதிக மேன்மையான வழியை கர்த்தருடைய செய்தியிலிருந்து உணர்ந்தால், அதாவது கர்த்தரோடுகூட இசைவாக இருக்கும் வழியை உணர்ந்துகொண்டால், அவ்விதமாக அவரோடுகூட இசைவாக இருக்க முன்வர விருப்பப்படவேண்டும். மேலும் அந்த புதிய அல்லது மாறியிருக்கிற சித்தமானது நம்முடைய பூமிக்குரிய விருப்பங்களையும் நம்முடைய எல்லாவற்றையும் பலியின் வாழ்க்கையில் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். நம்மை நாமே கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்கும்போது நம்முடைய முழு மனுஷீகத்தையே தருகிறோம். பின்பு நாம் புதிய மனதிற்காக, நம்பிக்கைக்காக புது சிருஷ்டிகளாக ஜெநிப்பிக்கப்படுகிறோம்.

நாம் நம்மை தேவனுக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவரிடத்தில் நேரடியாக நம் காணிக்கையோடு வருவதில்லை. மகா பிரதான ஆசாரியன் மூலம் நாம் வருகிறோம். நிழலில் காண்பதுபோல, பிரதான ஆசாரியனே கர்த்தருக்கென்று சீட்டுவிழுந்த ஆட்டை பலியாக்குகிறார். நாம் மீட்பரின் மூலமாகவே பிதாவானவரிடம் வருகிறோம். நாம் நம்முடைய எல்லா பாவங்களோடு வருவதால் ஒரு நீதியுள்ள பலியை செலுத்துவதில்லை. எனவே நமக்காக சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கான ஊற்று திறந்திருக்கிறது. நம்முடைய இருதயத்தின் உணர்வானது இவ்வாறு இருக்கும்;

இதோ, நான் நானாகவே வந்திருக்கிறேன்,

எனக்கென்று வேண்டுதல் செய்ய எவருமில்லை,

ஆனால் உம் இரத்தம் எனக்காக சிந்தப்பட்டது,

உம்மிடத்தில் வரும்படி கட்டளையிட்டீர்

தேவ ஆட்டுக்குட்டியே, இதோ நான் வந்திருக்கிறேன்.

ஆனால் அந்த பரிபூரணமில்லாத நிலையில் தேவன் ஒரு பலியை ஏற்றுக்கெள்ளக்கூடாததாயிருக்கிறது. ஆசாரியர் மூலமாக வந்தால் மாத்திரமே நம்மைஅங்கீகரிக்கிறார். நாம் ஒருவேளை பரிபூரணமானவர்களாக இருந்தால், நம்முடைய சொந்த நாமத்தினாலேயே வரலாம். ஆனால் நாம் அபூரணராயிருப்பதினால் பிரதான ஆசாரியராயிருக்கிற இயேசுவின் மூலமாகவே வருகிறோம். பின்பு பிரதான ஆசாரியர் தம்முடைய புண்ணியகிரயத்தை செலுத்தி, நம்முடைய பலியையும் தம்முடைய சொந்த பலியின் ஒரு பகுதியாக இணைத்துக்கொள்கிறார். பின்பு தெய்வீக ஆசீர்வாதமாகிய பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதல் நம்மேல் வருகிறதாயிருக்கிறது.அதுமுதல் நாம் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாகிறோம். இவ்விதமாக தேவனுடைய வழியில் நாம் ஒப்புக்கொடுப்பதால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஏற்கமறுப்பது, உயர்வாக மதிக்காததை காண்பிக்கிறது

இப்போது நாம் மரித்திருக்கிறோம். நம்முடைய ஜீவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக தேவனிடத்தில் மறைந்திருக்கிறது. நம்முடைய சரீரங்களை நாம் ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, அவைகள் ஜீவபலிகளாக்கப்–படுகிறது. பின்பு அவைகள் கிறிஸ்துவோடுகூட கொல்லப்படுகிறதினால், தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, நாம் ஒரு புதிதான ஜீவனுக்கேதுவாக எழுந்து நடக்கிறோம். சரீரம் எனும்போது நம்முடைய பூமிக்குரிய விருப்பங்களைக் குறிக்கிறது. தற்காலத்திலும், கடந்தகாலத்திலும், வருங்காலத்திலும் நாம் பெற்றிருக்கிற அல்லது பெறப்போகிற ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் குறிக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒருவர் எதிர்கால திரும்பக் கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களுக்காக தம்முடைய எல்லா நம்பிக்கைகளையும் எல்லா உரிமைகளையும் விட்டுக்கொடுப்பார். உடன்படிக்கையானது முழுமையான ஒன்று. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பலியில் இயேசுவின் புண்ணியக்கிரயம் செலுத்தப்பட்டவுடன் அது பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமானதாகவும் மாறும். பின்பு நம்முடைய காணிக்கையானது முடிவுவரை ஏற்றுக்–கொள்ளப்பட்டதாகவே இருக்கும். மேலும், கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் நாளுக்கு நாள் நம்முடைய ஜீவனைத் தரும்போது, அதிகமதிகமான கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதங்களை கொண்டுவருவதுடன், நாம் அவருடைய ஆவியினால் அதிகமதிகமாக நிரப்பப்பட்டிருப்போம்.

நம்முடையதெல்லாவற்றையும் கர்த்தருடைய ஊழியத்துக்கென்று நாம் தருவது மிகவும் புத்தியுள்ள ஆராதனை மட்டுமல்ல, நம்முடைய பலியானது மிகமிக சிறியதாகும். நம்மிடத்தில் வெளியாக்கப்பட்ட அவருடைய ஆச்சரியமான பரிவிரக்கம் மற்றும் கிருபையைக் காட்டிலும், நாம் மனமுவந்து செலுத்தும் பலியானது மிகமிக குறைவானதாகவே இருக்கிறது. நம்முடைய ஏழ்மையான வாழ்க்கைக்கு ஈடாக, தேவன் நமக்கு மாபெரும் வெகுமதி மற்றும் ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கும்போது, இந்த சலுகையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தோமானால், நித்திய நன்மையைப் போற்றக்கூடாத பரிதாப நிலைமையின் அறிகுறியாக இது இருப்பதோடு அல்லாமல், மனதின் பெலவீனத்தையும் காண்பிக்கிறது. இந்த குறுகியகால வாழ்க்கையில் சுயவிருப்பத்தின்படியான தற்காலிக மற்றும் அற்பமான இன்பங்களோடு, தெய்வீக மட்டத்தின் மகிமை, நித்திய மகிழ்ச்சி, மற்றும் ஆசீர்வாதங்களோடு ஒப்பிட்டு சீர்தூக்கிப் பார்க்க இயலவில்லையெனில், அது ஒரு சிறுபிள்ளைத்தனமான நிதானிப்பையே காண்பிக்கிறது. மேலும் அந்த மகிமையானது, தூதர்களானாலும், கர்த்தத்துவங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும் அவைகளுக்கு மிகமிக மேலானதாக உள்ளது. எல்லா நாமங்களுக்கும் மேலான மகிமையின் கர்த்தரும் தலையுமானவருக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள நிலைமையாகும். எந்தவொரு மனித மனத்தினாலும், அதினுடைய நித்தியத்தை புரிந்துகொள்ள முடியாத, மிகவும் மகிமையான, மிக உன்னதமான இடமாகும். எனவே நாம் மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருப்போமாக

————————